

Sygn. akt I C 188/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Marzena Studzińska

Protokolant Paulina Szkutnik

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2016 roku w K.

na rozprawie sprawy

z powództwa A. D.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 8 147,41 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A.

z siedzibą w W. na rzecz powoda A. D. kwotę 8 053,10 zł (osiem tysięcy pięćdziesiąt trzy złote 10/100) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 7 723,10 zł od dnia 10 września 2014 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 330 zł od dnia 24 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 125 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje uiścić stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w K. kwotę 331,22 zł tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powód A. D.wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A.z siedzibą w W.kwoty 8147,41 zł w tym 7817,41 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 12 sierpnia 2014 roku oraz 330 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 listopada 2014 roku, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazał, iż wnosi o dopłatę kwoty 7 817,41 zł do wypłaconego mu odszkodowania w związku ze zdarzeniem z dnia 8 sierpnia 2014 r., tj. uszkodzeniem należącego do niego pojazdu marki R. (...)nr rej. (...)oraz o zasądzenie kwoty 330 zł tytułem należności za wykonanie we własnym zakresie wyceny pojazdu oraz należności za parkowanie tego pojazdu w okresie od 10 sierpnia 2014 r. do 9 września 2014 r. Powód wskazał, że strona pozwana w oparciu o kosztorys kalkulacji nr (...)przyznała mu w toku postępowania likwidacyjnego tytułem odszkodowania łączną kwotę 13 539,97 zł. Podał także, iż w powyższym kosztorysie zaniżone są zarówno ceny części zamiennych, jak i koszty robocizny, wobec czego zlecił weryfikację powyższego kosztorysu we własnym zakresie. Powód podniósł, iż w prywatnej kalkulacji koszt naprawy należącego do niego pojazdu został określony na kwotę 21 357,38 zł, a zatem różnica pomiędzy dwoma powyższymi kosztorysami stanowi kwotę dochodzoną pozwem. Podał również, iż pismem z 5 listopada 2014 roku wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 7817,41, jednakże pozwana odmówiła dopłaty.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podała, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ustaliła wysokość szkody w pojeździe powoda na kwotę 13 539,97 zł i taka też kwota została powodowi wypłacona. Strona pozwana wskazała, że wypłacone odszkodowanie umożliwiło powodowi przywrócenie samochodu do stanu sprzed szkody z uwzględnieniem powszechnie ponoszonych na rynku lokalnym kosztów w tym zakresie. Podała również, iż powód nie wykazał, że pojazd został naprawiony przy użyciu nowych części stosowanych w autoryzowanych serwisach, a tym samym wypłata odszkodowania według cen części zamiennych i stawek za usługi stosowane przez autoryzowane zakłady naprawcze byłaby sprzeczna z zasadą, iż zobowiązany do naprawienia szkody ponosi wyłącznie koszty uzasadnione i konieczne. Strona pozwana zarzuciła również, że powoływana kalkulacja jest dokumentem prywatnym i nie może zostać potraktowana jako dowód na okoliczność wysokości szkody majątkowej. Ponadto, zdaniem strony pozwanej, brak jest podstaw do żądania zwrotu poniesionego wydatku za prywatną opinię oraz kosztu parkowania pojazdu w okresie od 10 sierpnia 2014 r. do 9 września 2014 r., gdyż powód nie wykazał adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy poniesionymi kosztami, a zdarzeniem, za które strona pozwana ponosi odpowiedzialność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 sierpnia 2014 roku doszło do zdarzenia drogowego, wskutek którego uszkodzony został pojazd powoda A. D. marki R. (...) o nr rej. (...).

Sprawcę szkody i stronę pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, obowiązująca w chwili powyższego zdarzenia.

/bezsporne/

Na skutek powyższego zdarzenia w pojeździe uszkodzeniu uległy i kwalifikowały się do wymiany elementy nadwozia, tj. zestaw mocowania zderzaka, zestaw naprawy błotnika pp, zestaw naprawy drzwi pp, zestaw naprawy drzwi tp, zestaw mocowania wykładziny drzwi tp, ogranicznik drzwi pp, drzwi pp, podnośnik szyby pp, listwa ozdobna drzwi pp, drzwi tp, listwa ozdobna drzwi tp, wkład uszczelnień tpw, próg drzwi, felga pp, błotnik pp, folia drzwi pp, uszczelka drzwi pdp, napis drzwi, folia drzwi tp, naklejka błotnika tp, tabliczka znamionowa. Natomiast do naprawy kwalifikowały się: ściana, do sprawdzenia felga pp, opona pp, zawieszenie, zaś do lakierownia – błotnik pp, drzwi pp, drzwi tp, próg drzwi sp, felga pp, listwa ozdobna drzwi pp, listwa ozdobna drzwi tp, ściana pt.

/ dowód: opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych oraz oceny stanu technicznego pojazdów samochodowych Z. G., k. 63 – 97, kalkulacja naprawy nr (...), k. 4 – 10, kalkulacja naprawy z 17.09.2014 r., k. 13-19/

Koszt naprawy powypadkowej samochodu należącego do powoda z uwzględnieniem stawek 100 zł/rbg za prace blacharskie i mechaniczne oraz za roboty lakiernicze przez warsztat blacharsko – lakierniczy właściwy dla miejsca zamieszkania powoda z zastosowaniem do naprawy części oryginalnych serwisowych (sygnowanych znakiem producenta pojazdu) wyniósł 21 263,07 zł brutto (17 287,05 zł netto).

Wartość pojazdu powoda bezpośrednio przed szkodą wynosiła 34 100 zł brutto. Powyższy pojazd przed kolizją nie miał wykonywanych napraw blacharsko – mechanicznych, tylko miał wykonaną naprawę lakierniczą, tj. lakierownie wierzchnie. Wykonane lakierowanie wierzchnie nie powoduje obniżenia wartości części w kalkulacji napraw.

/ dowód: opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych oraz oceny stanu technicznego pojazdów samochodowych Z. G., k. 63 – 97/

Po zdarzeniu z dnia 8 sierpnia 2014 roku powód nie naprawiał pojazdu, sprzedał go w listopadzie 2014 roku.

Bezpośrednio po zdarzeniu z 8 sierpnia 2014 roku pojazd powoda nie nadawał się do dalszej jazdy, wobec czego w okresie od 10 sierpnia 2014 r. do 9 września 2014 r. pozostawał na parkingu dozorowanym w K. przy ul. (...). Za parkowanie pojazdu marki R. (...) na parkingu strzeżonym, powodowi został wystawiony rachunek na kwotę 130 zł.

W dniu 17 września na zlecenie powoda została sporządzona przez rzeczoznawcę samochodowego kalkulacja naprawy nr (...) powyższego pojazdu marki R. (...), nr rej. (...), zgodnie z którą koszt naprawy pojazdu powoda wyniósł 21 357,38 zł.

Za sporządzenie powyższej wyceny kosztów naprawy programem A. pojazdu marki R. (...), nr rej. (...), rzeczoznawca samochodowy wystawił powodowi fakturę na kwotę 200 zł.

/dowód: przesłuchanie powoda, k. 52; faktura vat nr (...) z 15.09.2014 r., k. 11; rachunek nr (...) z 15.09.2014 r., k. 12/

Strona pozwana wypłaciła powodowi w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w kwocie 13 539,97 zł.

/bezsporne/

Pismem z dnia 5 listopada 2014 roku powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 8 143,41 zł (stanowiącej różnicę między wysokością szkody wyliczoną na podstawie prywatnej ekspertyzy, a wysokością spełnionego świadczenia) w terminie 14 dni.

Pismem z dnia 17 listopada 2014 roku strona pozwana odmówiła powodowi wypłaty dalszego odszkodowania.

/ dowód: pismo powoda z 05.11.2014 r., k. 20; pismo strony pozwanej z 17.11.2014 r., k. 21/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Kwestia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki zdarzenia z dnia 8 sierpnia 2014 r., w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód powoda marki R. (...) nr rej. (...), nie była w niniejszej sprawie przedmiotem sporu.

Okolicznością sporną była natomiast wysokość należnego odszkodowania za uszkodzony w wyniku powyżej opisanego zdarzenia pojazd powoda.

Ustalając wysokość szkody w pojeździe, w tym uzasadnionych kosztów naprawy wartości pojazdu przed i po kolizji wymagało wiedzy specjalnej, co obligowało Sąd na mocy art. 278 § 1 kpc do dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych oraz oceny stanu technicznego pojazdów samochodowych Z. G. (2). Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym przede wszystkim opinia biegłego sądowego pozwoliły na ustalenie, że łączny koszt naprawy samochodu należącego do powoda z uwzględnieniem stawek 100 zł/rbg prace blacharsko – mechaniczne i lakiernicze przez warsztat naprawczy i przy zastosowaniu do naprawy oryginalnych serwisowych części wyniósł 21 263,07 zł brutto. W ocenie Sądu uzasadnione jest przyjęcie stawki roboczogodziny za prace blacharsko – mechaniczne i lakiernicze 100,- zł/rbg we właściwie wyposażonych warsztatach blacharsko – lakierniczych wykonujących usługi na odpowiednio wysokim poziomie technicznym. Ponadto wyliczone przez biegłego sądowego koszty naprawy są zbliżone do kalkulacji wykonanej na zlecenie powoda.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego jest rzetelna, prawidłowa i kategoryczna. Nadto wskazać należy, że żadna ze stron nie wносиła do niej zastrzeżeń. Biegły logicznie i konsekwentnie wyjaśnił przyjęte w opinii założenia i wnioski. Dodać należy, iż w toku procesu strona pozwana nie wystąpiła o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego. Wskazać w tym miejscu należy na przepis art.6 k.c. stanowiący, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zgodnie z art. 361 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Natomiast z treści art. 363 § 1 kc wynika, że naprawienie szkody, jeżeli taki jest wybór poszkodowanego, powinno nastąpić przez przywrócenie stanu poprzedniego co oznacza doprowadzenie do stanu używalności i jakości w zakresie istniejącym przed wypadkiem- w razie pojazdu mechanicznego chodzi o przywrócenie mu sprawności technicznej, zapewniającej bezpieczeństwo kierowcy i innych uczestników ruchu, oraz wyglądu sprzed wypadku. Kosztami niezbędnymi do naprawy są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego podmiot dokonujący naprawy. Zebrany materiał dowodowy potwierdził istnienie przesłanek odpowiedzialności z art. 361 § 1 kc. Dodać przy tym należy, iż nie można pozbawiać powoda uzyskania odszkodowania, które odpowiadałoby poniesionym przez niego kosztom przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed powstania szkody, a w szczególności zakupu części nowych, nie wykluczając ich zakupu i dokonania naprawy w autoryzowanym serwisie.

Wobec powyższego Sąd uznał, na podstawie opinii biegłego sądowego Z. G. (2), że uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda wyniósł 21263,07 zł brutto. Zatem należne powodowi odszkodowanie wynosi 7 723,10 zł (po odliczeniu wypłaconego przez stronę pozwaną przed wytoczeniem powództwa odszkodowania w łącznej kwocie 13 539,97 zł).

Mając na względzie powyższe ustalenia, analizę i orzecznictwo Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku, zasądając na rzecz powoda kwotę 7 723,10 zł. Zasadność powództwa powoda które, zdaniem Sądu zgodnie z przepisem art. 6 kc udowodnił roszczenie, nie budzi żadnych wątpliwości.

Nie znajduje uzasadnienia podniesiony przez stronę pozwaną zarzut, iż powód winien zastosować przy naprawie powyższego pojazdu części nieoryginalne, bowiem strona pozwana nie wykazała, że zastosowanie do naprawy nowych części zamiennych, zalecanych przez importera samochodów marki R. (...) doprowadzi do wzrostu wartości pojazdu powoda.

Ponadto na uwzględnienie zasługuje żądanie powoda zasądzenie kwoty 330 zł, w tym kwoty 200 zł tytułem opłaty za sporządzenie prywatnej kalkulacji naprawy pojazdu powoda (bowiem niewątpliwie sporządzenie przedmiotowej wyceny było konieczne i zmierzało do udowodnienia roszczenia dochodzonego pozwem) oraz kwoty 130 zł za parkowania pojazdu powoda na parkingu strzeżonym w okresie od 10 sierpnia 2014 roku do 9 września 2014 roku (albowiem z uwagi na uszkodzenia pojazd ten nie nadawał się do jazdy).

Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania zasądzenia dalszego odszkodowania (tj. co do kwoty 94,31 zł) albowiem nie zostało ono udowodnione (pkt II wyroku).

Powód zgłosił żądanie zasądzenia odsetek od kwoty 7817,41 zł z od dnia 12 sierpnia 2014 roku oraz 330 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 listopada 2014 roku

Bezspornym było, iż w dniu 11 sierpnia 2014 roku powód zgłosił stronie pozwanej żądanie wypłaty odszkodowania w postępowaniu likwidacyjnym oraz to, że pismem z dnia 5 września 2014 roku wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej tytułem odszkodowania Zgodnie z art. 481 k.c. w zw. z art. 14 ust.1 u.u.o, w myśl którego ubezpieczyciel zobowiązany jest wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie. Zatem odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 7723,10 zł należało zasądzić od dnia 10 września 2014 roku, a pozostałym części, tj. od dnia 12 sierpnia 2014 roku do 9 września 2014 r. powództwo w zakresie żądania zasądzenia odsetek podlegało oddaleniu.

Odsetki od kwoty 330 zł, Sąd zasądził od dnia 24 lutego 2014 r., tj. od dnia następnego po dniu doręczenia stronie pozwanej odpisu pozwu, bowiem powód nie przedłożył żadnych dowodów na okoliczność, iż przed wniesieniem pozwu wzywała stronę pozwaną do zapłaty ww. kwoty.

Orzeczenie o kosztach, jak w pkt III wyroku, oparto na przepisie art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 2 ust. 1 i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z

urzędu,, zasądzając je od strony pozwanej jako przegrywającej proces powód wygrał proces w 99 %). Powód poniósł koszty procesu w kwocie 2 125 zł (w tym opłata od pełnomocnictwa – 17 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 200 zł; opłata od pozwu - 408 zł, zaliczka na poczet opinii biegłego – 500 zł).

Orzeczenie w pkt IV wyroku oparto na przepisach art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) w zw. z art. 98 § 1 kpc i art. 130(3)§1 zd. 2 kpc. Zgodnie z wynikiem procesu (powód wygrał proces w 99 %), obciążono stronę pozwaną w całości wydatkami, poniesionymi w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego, po wykorzystaniu zaliczki, uiszczonej przez powoda.